

SAINT ANTHONY ORTHODOX CHURCH

Antiochian Orthodox Christian Archdiocese

www.orthodoxbutler.org

ADDRESS: 400 S. Sixth Avenue, Butler, PA 16001

RECTOR: Rev. Bogdan Gabriel Bucur

CONTACT: 412.390.8208; frbogdan@orthodoxbutler.org

Duminica a XXIX-a după Rusalii (12 decembrie 2010)

APOSTOLUL DUMINICII

Din Epistola Sfântului Pavel către Efeseni citire:

(Efeseni 5, 8-19)

Altădată erați întuneric, dar acum lumină sunteți întru Domnul; ca fii ai luminii să umblați pentru că roada luminii este în orice bunătate, dreptate și adevăr, osebind ce este bineplăcut Domnului. Și nu fiți părtași la faptele cele neroditoare ale întunericului, ci mai degrabă osândiți-le fățiș; căci pe cele ce le fac ei întru ascuns, rușine este chiar a le spune. Dar toate cele osândite fățiș sunt vădite de lumină, căci tot ceea ce-i vădit e lumină. De aceea zice: *Deșteaptă-te tu, cel ce dormi, scoală-te din morți și-asupra ta va lumina Hristos!* Prin urmare, luați bine seama cum umblați: nu ca niște neînțelepți, ci precum cei înțelepți, răscumpărând vremea, căci zilele rele sunt. De aceea nu fiți fără minte, ci înțelegeți care este voia Domnului. Să nu vă îmbătați de vin, în care este pierzanie, ci vă umpleți de Duh, vorbind între voi în psalmi și'n laude și'n cântări duhovnicești, laudând și cântând în inimile voastre Domnului.

Unul dintre principiile teologiei Ortodoxe este acela că tot ceea ce vedem la Hristos Domnul ne este merit nouă, ucenilor Săi. De pildă, dacă Îl numim Dumnezeu adevărat, afirmăm totodată faptul că suntem chemați la asemănare cu Dumnezeu în Hristos—un proces numit „îndumnezeire”. Dacă auzim „Eu

sunt lumina lumii” (Ioan 8, 12), știm că suntem și noi chemați să devenim „copii ai Luminii.”

Apostolul de astăzi cuprinde o listă destul de lungă de obligații și sfaturi. Nu este o înșiruire fără noimă, ci una care oglindește procesul prin care devenim și creștem întru Hristos. Primul pas îl facem odată ce auzim: *Deșteaptă-te tu, cel ce dormi, scoală-te din morți și-asupra ta va lumina Hristos!* Cuvintele acestea sunt mai mult ca sigur extrase dintr-un imn al strămoșilor noștri creștini din veicul întâi. Imnul descrie omenirea ca fiind adormită, ori de-a dreptul moartă, apoi chemată din nou la viață de către Dumnezeu. Cel ce a rostit porunca „să fie lumină!” în clipa zidirii din nimic ne și re-crează acum în mod individual, chemându-ne să ieșim din întuneric spre lumina lui Hristos.

După acest prim pas urmează „umblarea” în lumină și despărțirea de toate faptele întunericului, apoi o călătorie plină de pericole. Nu este cu puțință a duce la bun sfârșit această călătorie a vieții noastre în Hristos fără lucrarea Duhului Sfânt. De aceea, Apostolul ne îndeamnă, „să vă umpleți de Duh!”; de aceea ne și începem rugăciunile, individuale și commune, cu chemare Duhului Sfânt: „Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului ... vino și te sălășluiește întru noi!”

Este de remarcat faptul că prezența Duhului, pe care L-am primit la Botez, este pusă în lucrare, „activată” în noi în cursul Liturghiei Bisericii, cu „psalmi și laude și cântări duhovnicești”, când „lăudăm și cântăm Domnului”. În Liturghie, așadar, primim hrana și ne exersăm comportamentul pentru viața de zi cu zi ca copii ai luminii.

EVANGHELIA DUMINICII

Sfânta Evanghelie după Luca citire:

(Luke 14, 16-24)

Iar El i-a zis: „Un om oarecare a făcut cină mare și i-a chemat pe mulți. Și la ceasul cinei și-a trimis slujitorul să le spună celor chemați: Veniți, că iată acum toate sunt gata. Și toți, parcă înțeleși, au început să-și ceară iertare. Cel dintâi a zis: Țarină am cumpărat și trebuie să ies ca s'o văd; te rog, iartă-mă!... Și altul a zis: Cinci perechi de boi am

cumpărat și mă duc să-i încerc; te rog, iartă-mă!... Și altul a zis: Femeie mi-am luat, și de aceea nu pot veni... Și întorcându-se slujitorul, i-a spus stăpânului său acestea. Atunci mâniindu-se stăpânul casei, a zis: leși îndată în piețele și'n ulițele cetății și adu aici săracii și neputincioșii și orbii și șchiopii... Și i-a zis slujitorul: Doamne, ce-ai poruncit s'a făcut, și încă mai este loc. Și a zis stăpânul către slujitor: leși la drumuri și la garduri și silește-i pe toți să intre, ca să mi se umple casa. Că vă spun Eu vouă: Nici unul din bărbații aceia care au fost chemați nu va gusta din cina Mea”!

Biserica apelează adesea la imaginea unui banchet îmbleşugat, cu mâncare, băutură și multă veselie, pentru a traduce în limbaj pe înțeles chemarea pe care Dumnezeu ne-o adresează cu atâta generozitate. Cum auzim în noaptea de Paști: *Masa este plină, ospătați-vă toți! Vițelul este mare, nimeni să nu iasă flămând, toți să vă îndulciți de ospățul credinței. Luați cu toții bogăția bunătații!* Să recapitulăm: citim despre “o cină mare”; ospățul este, firește, gratuit; auzim că “toate sunt gata” și că “mulți” sunt chemați (și, în cele din urmă, sunt chemați *toți!*).

Pilda ne vorbește însă și despre scuzele penibile cu care oamenii refuză chemarea lui Dumnezeu. În contrast cu strălucirea celui care pune la cale ospățul (pasajul paralel din Matei 22 vorbește despre o masă împărătească!), cu măreția praznicului, și cu atenția arătată celor chemați la masă, răspunsul este de o mostră de meschinărie. Invitații se scuză, invocând (neconvingător) diferite datorii mult mai puțin presante și importante.

În contextul original al pildei, primii care primesc chemarea la cină reprezintă poporul Israel, în vreme ce al doilea grup—săracii și neputincioșii și orbii și șchiopii—care primește chemarea mai apoi sunt neamurile, păgânii. În viața Bisericii, însă, pilda se referă la practica neîncetată a creștinilor de a-L primi pe Dumnezeu în mod individual, prin răspunsul pe care îl dăm chemării de a deveni părtași la Cina Bisericii: *Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să vă apropiați!*

Cum să răspundem unei astfel de invitații? Apostolul de astăzi ne îndeamnă să trăim ca copii ai luminii, și să nu ne facem părtași lucrurilor

întunericului. Într-adevăr, viața creștină nu este ușoară, călătoria este anevoioasă, lumea este plină de capcane, iar noi suntem făpturi slabe. Cu toate acestea, ne îmbărbătam amintindu-ne că ne aflăm la Cina Stăpânului, meseni ai unui Dumnezeu bun și de oameni iubitor care ne îndeamnă să ne înfruptăm din lumina bunătății Sale. *Hristos este în mijlocul nostru! Este și va fi!*